

ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

Генерална дирекция вътрешен пазар и услуги

ПОЛИТИКА НА ОБЩЕСТВЕНИТЕ ПОРЪЧКИ

ОБЯСНИТЕЛНА ЗАПИСКА – РАМКОВО СПОРАЗУМЕНИЕ – КЛАСИЧЕСКА ДИРЕКТИВА¹

1. Въведение и определения

1.1. Видове рамкови споразумения включени в Класическата директива

2. Сключване на рамкови споразумения

2.1. Всички видове рамкови споразумения (дали определят всички условия или не)

2.2. Рамкови споразумения, които **не** определят всички условия (рамкови споразумения *stricto sensu*, като се изключват рамковите договори)

3. Възлагане на поръчки въз основа на рамково споразумение

3.1. Рамкови споразумения, които определят всички условия и са сключени с едни стопански субект (индивидуални рамкови договори)

3.2. Множествени рамкови споразумения, които определят всички условия (множествени рамкови договори)

3.3. Рамкови споразумения, които **не** определят всички условия (рамкови споразумения *stricto sensu*) и са сключени с едни стопански субект

3.4. Множествени рамкови споразумения, които **не** определят всички условия (множествени рамкови споразумения *stricto sensu*)

I. Въведение и определения

В Чл. 1(5) от новата Дир. 2004/18 (оттук нататък “Директивата” или “Класическата директива”) определя рамково споразумение като “споразумение между един или повече възложители и един или повече стопански субекти, с цел да се определят предварително условията на договорите, които страните възнамеряват да сключат за определен период относно цените и, при възможност – предвидените количества”. Това определение до голяма степен е същото като това в Дир. 2004/17 (новата “Секторна директива”), която в Чл. 1(4) определя рамково споразумение като “споразумение между един или повече възложители, указани в чл. 2(2) и един или повече стопански субекти, с цел да се установят условията, които се прилагат към

поръчките, които трябва да бъдат възложени за определен период, по специално с оглед на цената и когато е приложимо – на предвидените количества”¹.

Но, въпреки че определенията са почти еднакви, правните рамки, които се прилагат спрямо рамковите споразумения в Класическата и Секторната директива съответно, само много различни. Що се отнася до Секторната директива, комбинираните разпоредби на Чл. 14 и Чл. 40(3)(i), които по същество не са променени от Дир. 93/38/ЕСС², предвиждат, че договорите включени в рамково споразумение могат да бъдат възлагани чрез процедура без предварително обявление, ако рамковото споразумение е сключено в съответствие с Секторната директива. Но, режимът, заложен в Класическата директива е съвсем различен³.

Тъй като разпоредбите на новата Секторна директива са непроменени, останалата част от този документ ще разгледа разпоредбите в Класическата директива.

1.1. Видове рамкови споразумения включени в Класическата директива

Въпреки че Класическата директива се отнася изключително до “рамкови споразумения”, разпоредбите в действителност се отнасят до две различни ситуации: рамкови споразумения, които определят всички условия и тези, които не определят всички условия. Само за разяснителни цели, първият вид ще бъде наречен **рамкови договори** и вторият – **рамкови споразумения stricto sensu**. Трябва да се отбележи, че използването на тази терминология не е задължително при въвеждането на Директивата. Трябва също така да бъде напомнено, че рамкови споразумения, които определят всички условия (рамкови договори) са “традиционни” обществени поръчки и съответно тяхното използване беше възможно по старите Класически директиви⁴, при условие че те са сключени в съответствие с процедурните разпоредби на тези директиви⁵.

Рамкови споразумения, които определят всички условия (рамкови договори) са правни инструменти, с които условията спрямо всички поръчки по този вид рамково споразумение са определени по задължаващ начин⁶ за страните по рамковото споразумение – с други думи, използването на този вид рамково споразумение не изисква ново споразумение между страните, например, чрез преговори, нови търгове и др. Когато такъв вид рамкови споразумения са сключени с няколко стопански субекта,

---

¹ Тези определения са вдъхновени от определението в Чл. 1(5) от Дир. 93/38/ЕСС: “рамково споразумение” означава споразумение между един от възложителите, определени в чл. 2 и един или повече доставчици, доставчици на услуги или изпълнители, чиято цел е да договорят условията в частност по отношение на цените и, където е подходящо, предвидените количества по договорите, които страните възнамеряват да сключат в даден период”.

² Чл. 5 и Чл. 20(2)(i)

³ Изложения 11 и 16р Чл. 1(5), Чл. 32.

⁴ Дир. 92/50/ЕСС, 93/36/ЕСС и 93/37/ЕСС.

⁵ Вж. Решение на съда от 04.05.1995 г. Комисия на Европейските общности срещу Hellenic Republic. Дело С-79/94. Доклади на европейския съд 1995, стр. I-01071.

⁶ Но, това не означава, че например, цената задължително трябва да бъде определена под формата на фиксирана сума – напълно възможно е тя да бъде определена с препратка към ценови индекс (например, цената на стоковия пазар в Ротердам $\pm$ x%), при условие, че избраният механизъм позволява определянето на цена за конкретната поръчка по един обективен начин. Възможно е също възложителят да не бъде задължен да използва рамков договор – той все пак си остава рамков договор, ако след като бъде взето решение той да се използва, условията са точно определени.

те попадат под първия абзац на Чл. 32(4), докато тези сключени с един стопански субект – по Чл. 32(3)⁷.

Рамкови споразумения, които не определят всички условия (рамкови споразумения *stricto sensu*) по дефиниция са непълни: този вид рамково споразумение или не включва дадени условия, или не определя задължаващо всички необходими условия, така че всяка следваща поръчка по рамковото споразумение може да бъде сключена без по-нататъшно споразумение между страните. С други думи, някои условия остават да бъдат уточнени в последствие.

Дали едно условие е определено или не зависи от националното законодателство; подобно, в случай на рамково споразумение, което не определя всички условия и което е сключено с един стопански субект, националното законодателство определя дали този субект е длъжен да допълни офертата си⁸. Нещо повече, отговорът на въпроса дали един стопански субект, който е страна по рамково споразумение (индивидуално и множествено), което определя всички условия⁹ е задължен да достави уговорените стоки, доставки или строителство според установените условия и дали възложителят може евентуално да го задължи да направи това също зависи от националното законодателство, както и въпроса дали един стопански субект може да задължи един възложител да поръча стоки, услуги или строителство.

Въпреки че Директивата обхваща два различни вида рамкови споразумения, повечето специфични разпоредби се прилагат спрямо всички видове рамкови споразумения, независимо дали те определят всички условия или не. С изключение на случаите когато е казано обратното, понятието “рамково споразумение” ще се използва по-долу да се отнася до всички рамкови споразумения без разлика¹⁰.

2. Сключване на рамкови споразумения.

2.1. Всички видове рамкови споразумения (независимо дали определят всички условия или не)

---

⁷ Както е обяснено по-късно, тази разпоредба рамкови споразумения *stricto sensu* сключени с един стопански субект.

⁸ Вж. т. 3.3.

⁹ Вж. т. 3.1 и т. 3.2. по-горе

¹⁰ Това че Чл. 32 обхваща и двата вида рамкови споразумения (с други думи, рамкови споразумения *stricto sensu*, както и рамкови договори), се потвърждава от историята на разпоредбата. В същност, разпоредбата в първоначалното предложение, COM (2000) 275 окончателен вариант от 10.05.2000 г., се отнасяше изключително до рамкови споразумения, които не определят всички условия и определяше – като единствена възможност – поръчките основани на рамково споразумение да се възлагат след нов конкурс. Обяснителния меморандум изрично казва: “Рамковите споразумения не са обществени поръчки по смисъл на Директивите; те не са договори до толкова до колкото те не определят конкретни условия и така не водят до изпълнение, какъвто е случая при договори. Обратното, посочва се, че договорите с няколко стопански субекта (както широко използваните договори за поръчки за закупуване) са обществени поръчки по смисъла на Директивите (вж. Чл. 1(2)). Те трябва да бъдат възлагани в съответствие с тези разпоредби, когато са над праговете.” По време на първите обсъждания в Съвета, беше уточнено посредством промяна във формулировката на изложението за рамкови споразумения, например документ SN 4074/1/00 REV 1 (MAP) от 31.10.2000 г.: “По тази причина трябва да бъде представено единно за Общността определение на тези техники за купуване, известни като “рамкови споразумения”, заедно с определени правила, (-) **без ущърб на други съществуващи процедури и техники, които отговарят на Директивата, независимо как са определени те според националното законодателство. ...**” Но изложението бе преформулирано, за да отрази еволюцията на разпоредбата и първата част от изложението бе изтрита.

За да сключат рамково споразумение, възложителите използват нормални процедури, тоест открита или ограничена процедура или, когато са изпълнени условията изрично определени в Чл. 30 и Чл. 31, процедура по договаряне с или без предварително публикуване на обявление¹¹. Следователно, нормалните правила, по-конкретно по отношение на публичността, сроковете, критериите за изключване, избор и възлагане, се прилагат – с изменения, които произтичат от избраната процедура. Но, трябва да се обърне внимание на специалното правило за множествените рамкови споразумения (например, сключени с няколко стопански субекта) заложено в първия параграф на Чл. 32(4), според което минималния брой стопански субекти, с които може да бъде сключено рамково споразумение е 3, естествено при условие, че броя на “приемливи” оферти и/или стопански субекти го позволява. Това правило се прилага независимо от избраната процедура за сключване на рамкови споразумения¹².

Последната част от втория параграф на Чл. 32(2) определя, че рамкови споразумения могат да бъдат използвани само “между възложители и стопански субекти, които *първоначално* са страни по рамковото споразумение”. По тази причина, когато едно рамково споразумение трябва да бъде използвано от няколко възложители, тези възложители трябва да бъдат посочени изрично¹³ в обявлението, или като ги назоват директно по име в самото обявление, или чрез препратка към други документи (например, спецификации или списък, предоставен от един от възложителите¹⁴, и др.). С други думи, рамковите споразумения представляват затворена система, в която никой не може да влезе, нито като купувач, нито като доставчик.

Продължителността на рамковите споразумения е ограничена до 4 години, което се отнася и за договорите на база на рамкови споразумения¹⁵. Но рамковите

---

¹¹ В Директивата няма разпоредба, която изрично да забранява възможността за сключване на рамкови споразумения в края на състезателен диалог; но, от друга страна, е трудно да си представим случаи, когато са изпълнени условията за използването на състезателен диалог и е практически уместно да се използва рамково споразумение.

¹² Ако възложителят избере, в съответствие с Чл. 44(3), да ограничи броя на **кандидатите** при ограничена процедура или процедура на договаряне за сключване на рамкови споразумения, той трябва да определи минимален брой кандидати, които възнамерява на покани да подадат оферти или с които възнамерява да се договаря, за да изпълни Чл. 32(4).

¹³ Например, в случай на рамково споразумение, което е сключено от централен орган за покупки, който действа като посредник, а не като “търговец на дребно”, няма да е достатъчно да се отбележи, че споразумението може да бъде използвано от “възложители” установени във въпросната страна-членка. В същност, такова отбелязване може да направи невъзможно да бъдат определени лицата, които са страни по споразумението поради трудностите, които могат да възникнат при определянето дали едно лице отговаря или не на определенията за публичноправна организация. От друга страна, едно описание, което позволява незабавно определяне на въпросните възложители – например, “общините в район x и район y” – дава възможност да се потвърди, че разпоредбата на Чл. 32(2), втори абзац е спазена.

¹⁴ Например, списъкът на възложители, които имат право да използват рамкови споразумения сключени от централен орган за покупки. Трябва, обаче, да се отбележи, че такива списъци трябва да посочват датата, от която възложителите са получили това право.

¹⁵ Това е така защото поръчките на базата на рамково споразумение се възлагат “в рамките” на горното, “при прилагане на условията заложенни ...” или чрез повторно откриване на конкурс “на базата на същите ... условия ...”. Но, рамковото споразумение, разбира се, може да продължи да бъде използвано до самия му край, дори ако изпълнението на един конкретен договор на основата на рамковото споразумение ще се случи след изтичането на самото рамково споразумение. По едно тригодишно рамково споразумение за доставката на хартия за ксерокс, би било напълно възможно две седмици преди изтичането на споразумението да се открие конкурс за доставка, дори ако въпросната хартия ще бъде доставена два дни след изтичането. Отново, нека си представим рамково споразумение за доставка на ксерокс машини и свързаните с тях услуги по поддръжка за две годишен гаранционен период. В такъв случай, нищо не възпрепятства възложителя да използва рамково споразумение една година преди неговото изтичане, дори ако услугите по поддръжка ще бъдат предоставяне по време на едната година след изтичането на споразумението.

споразумения могат да продължават по-дълго в “изключителни случаи, надлежно обосновани, по-конкретно от обекта на рамково споразумение”. Така, например, по-голяма продължителност може да бъде обоснована с цел да се гарантира ефективно състезание за въпросния договор, ако неговото изпълнение изисква инвестиция с период на обезценяване повече от 4 години. Това е така, тъй като създаването на ефективна конкуренция в сектора на обществените поръчки е една от целите на Директивите в тази област, както бе потвърдено от установената съдебна практика¹⁶ и второто изложение на Класическата директива.

Ограничаването продължителността на рамковите споразумения и разпоредбите за конкуренция може да помогнат да се избегнат или ограничат проблемите свързани с присъствието на доминиращи доставчици. Но, това може да не е достатъчно поради ограниченията на правилата за конкуренция на Общността. По тази причина други инициативи може да се окажат полезни, дори необходими, например, разделяне на обособени позиции с подходящ размер със забрана за обявяване на търг за всички обособени позиции – което, още повече, може да бъде полезен инструмент за популяризиране на участието на малки и средни предприятия във възлагането на обществените поръчки на базата на рамкови споразумения.

Последно, може да се отбележи, че разпоредбите на първия и втория параграф на Чл. 35(4) изискват възложителите да изпратят обявление за възлагането на поръчката не по-късно от 48 след сключването на самото рамково споразумение. От друга страна, те се освободени от това задължение когато възлагат индивидуални договори на базата на рамково споразумение.

2.2. Рамкови споразумения, които НЕ определят всички условия (рамкови споразумения *stricto sensu*, като се изключват рамковите договори)

В случай на рамкови споразумения *stricto sensu*, някои аспекти не са определени в самото споразумение, но са оставени настрана с цел да бъдат определени по-късно, при повторното откриване на конкурс по множествени рамкови споразумения или при последващи консултации с единствения стопански субект в случаите определени във втория параграф на Чл. 32(2). Директивата не изисква дадени аспекти да бъдат определени в началото: що се отнася до цената, например, трябва да се отбележи, че този аспект не е необходимо да бъде определен в самото споразумение¹⁷.

Особена грижа е необходима при изготвянето на спецификациите¹⁸ и условията на рамковото споразумение *stricto sensu* с оглед на факта, че те не могат при никакви обстоятелства да бъдат значително изменени в следствие, вж. третия параграф на Чл. 32(2). Нещо повече, възложителите трябва да гарантират, че критериите за възлагане – не само за възлагането на самото рамково споразумение, но и също за възлагането на

---

¹⁶ Вж. например, точка 35 от съдебното решение от 07.10.2004 г. по дело C-247/02 “Sintesi”. В случай на рамкови споразумения, тази цел е повече или по-малко повторена в петия параграф на Чл. 32(2).

¹⁷ Дефиницията на рамковите споразумения би ни навела на обратни мисли (“целта, на които е да бъдат установени условията за възлагане на поръчки през определен период, по-конкретно по отношение на цената”), но възможността цената да не бъде определена се приема за даденост във втория параграф на Чл. 54(2) (“При същите обстоятелства, електронен търг може да бъде проведен при повторното откриване на конкурс между страните по едно рамково споразумение, както е предвидено във втория параграф на Чл. 32(4)...”).

¹⁸ Ако, например, обект на рамково споразумение е доставката на компютри, ще бъде необходимо да бъдат установени техническите спецификации под формата на (минимални) технически характеристики и функционални възможности с цел да позволи подадените оферти при повторното откриване на конкурса във всеки даден случай да се отнасят до най-новите модели.

индивидуални договори на базата на споразумението¹⁹ - и тяхната тежест ще се появят в спецификациите на рамковото споразумение²⁰.

3. Възлагане на поръчки на базата на рамково споразумение

3.1. Рамкови споразумения, които определят всички условия и са сключени с един стопански субект (индивидуални рамкови договори)

Тази група включва, например, договори-заявки. По Чл. 32(2) първи параграф, договори на базата на рамково споразумение “се възлагат в рамките на условията определени в рамковото споразумение”. Вторият параграф на тази алинея, който е формулиран така, че да обхваща всички форми на рамкови споразумения – дали определят всички условия или не – и тогава се добавя, че “възложителите може да се консултират във писмен вид със стопанския субект, който е страна по споразумението, с молба да направи необходимите допълнения по офертата.” За поръчки, които предстои да бъдат възложени според рамково споразумение, което определя **всички** условия по задължителен начин, няма поле за допълване на първоначалната оферта. По тази причина заявките попадат изключително под условията установени в рамковото споразумение и в рамките (по-конкретно що се отнася до вида на обхванатите стоки, строителство или услуги, както и тяхното количество) определени в това споразумение²¹.

3.2. Рамкови споразумения, които определят всички условия (множествени рамкови договори)

---

¹⁹ Тези критерии не е необходимо да бъдат същите както онези, които ще бъдат използвани за възлагането на индивидуални договори, когато в последствие конкурсът е открит отново, вж. точка 3.4 по-долу.

²⁰ По тази причина спецификациите при рамковите споразумения трябва ясно да посочват дали възложителите не желаят да определят всички условия по самото рамково споразумение, като по този начин откриват пътя за повторно откриване на конкурс, или дали те желаят да определят всички условия и следователно изключват възможността за повторно откриване на конкурс.

²¹ Това се потвърждава също така от историята на това, което се превърна в Чл. 32(2) втори параграф. Последователно тази разпоредба бе формулирана както следва:

“За възлагането на тези поръчки възложителят може ... да се консултира със стопански субект, който е страна по рамковото споразумение в писмен вид, с искане да **допълни своята оферта или да я подобри в сравнение с условията, определени с РС.**” (Неофициален превод от SN 4075/1/00/REV 1(MAP) от 07.11.2000 г.);

“За възлагането на тези поръчки възложителят може да се консултира със стопански субект, който е страна по рамковото споразумение в писмен вид, с искане да **осъвремени своята оферта както е необходимо.**” (Неофициален превод от документ от 17.11.2000 г.); и

“За възлагането на тези поръчки възложителите могат да се консултира със стопански субект, който е страна по рамковото споразумение в писмен вид, с искане да допълни своята оферта както е необходимо.” (Неофициален превод от документ от 22.11.2000 г.)

Както се вижда, първият вариант дава на възложителите безусловно право не само да изискват офертата да бъде **допълнена (“завършена”)**, което предполага че тя не е завършена, тоест че е оферта за рамково споразумение, което не определя всички условия – но също така офертата да бъде **подобрена в сравнение с определените условия ...** Тази последна част би била приложима както за рамкови споразумения, които не определят всички условия, така и РС, които определят всички условия.

Вторият вариант на разпоредбата също би бил приложим и за двете форми на РС, като се има предвид, че термина “осъвременяване” не предполага нито пълно споразумение, нито непълно споразумение.

Окончателният вариант се връща към идеята за “допълване”, след като окончателно е отхвърлил двата термина (“подобрене/осъвременяване), което би било приложимо за пълните споразумения, тоест РС, които определят всички условия.

По отношение на поръчки на базата на този вид рамкови споразумения, Директивата се ограничава до определянето, в Чл. 32(4), втори параграф, първи абзац, че те се възлагат “чрез прилагане на условията, определени в РС без повторно откриване на конкурс”²². Изборът между различни стопански субекти за изпълнението на дадена заявка, от друга страна, не е изрично регулиран от Директивата. Следователно, този избор може да се направи просто като се спазят основните принципи, Чл. 2. Един начин да се направи това е “каскадният” метод, например, първо се свързва със стопанския субект, чиято оферта за възлагане на РС, която определя всички условия (рамков договор) е сметната за най-добра и да се обърне към втория, когато първият не е способен или не се интересува от доставката на въпросните стоки, услуги или строителство²³.

3.3. Рамкови споразумения, които не определят всички условия (рамкови споразумения *stricto sensu*) и са сключени с един стопански субект

Отделни договори на базата на рамково споразумение от този вид и, които са сключени с един стопански субект се възлагат в рамките (особено по отношение на обсега на продукти, доставки и строителство и количествата) заложи в рамковото споразумение след консултация с този стопански субект в писмен вид и молба да представи допълнителна информация по своята оферта²⁴. По този начин, трябва да се вземе предвид разпоредбата в трети параграф на Ал. 3, според която условията не могат да бъдат променяни значително. Индивидуален договор се сключва на базата на условията определени в РС в комбинация с условията за допълване на споразумението, когато те не са първоначално определени в споразумението.

3.4. Множествени рамкови споразумения, които не определят всички условия (множествени рамкови споразумения *stricto sensu*)

Индивидуални поръчки на базата на РС се възлагат след повторно откриване на конкурс в съответствие с процедурите, заложи във втория абзац на втория параграф на Ал. 4²⁵.

---

²² Когато възложителят е избрал да определи всички условия в самото рамково споразумение, той вече няма възможност да открие повторен конкурс, като се има предвид, че Чл. 32(4), втори параграф, втори абзац, запазва тази възможност изключително само за онези случаи, “когато не всички условия са определени в рамковите споразумения”.

²³ Решението на кой стопански субект трябва да бъде възложена дадена заявка може също така да бъде взето според други критерии, стига те да са обективни, прозрачни и недискриминационни. Нека си представим, че една голяма институция, която разполага с ксерокс машини от различни марки е сключила рамкови споразумения, с които определя всички условия за поддръжката и ремонта на оборудването със серия от стопански субекти, за да гарантира присъствието поне на един специалист за всяка марка, с която разполага. За възлагането на рамкови споразумения възложителят използва критерии като цена, бързина на реакция, брой марки, които могат да бъдат обслужвани и др. Ясно е, че заявка да бъде обслужена, например машина Rank Xerox, може да бъде възложена на специалист по тази марка, дори офертата на Канон да е поставена на първо място.

²⁴ Формулировката на разпоредбата във втория параграф на Ал. 3 може да накара човек да помисли, че тази консултация и предоставянето на допълнителна информация към първоначалната оферта винаги е по желание. Тази формулировка е необходима, тъй като тя се отнася към рамкови споразумения, които определят и такива, които не определят всички условия, вж. точка 3.1 по-горе. Във втория случай, обаче, по дефиниция има аспекти, които не са напълно определени (вж. дефиницията по точка 1 по-горе) и които по тази причина трябва да бъдат определени, за да допълнят първоначалното РС.

²⁵ При РС, които не определят всички условия, по дефиниция е невъзможно да се възлагат индивидуални поръчки на базата на споразумението в съответствие с процедурите по първия абзац на втория параграф на Ал. 4. В същност, за да може да се възлагат поръчки без повторно откриване на конкурс, всички условия трябва да бъдат определени в РС, какъвто по дефиниция не е този случай.

Повторното откриване на конкурс става на базата на “същите, и ако е необходимо, по-точно формулирани условия, и когато е подходящо, други условия определени в спецификациите на РС”, естествено подлежи на забрана за “съществени изменения” на условията определени в РС²⁶.

Естествено, всички стопански субекти, които са страна по споразумението трябва да бъдат консултирани в писмен вид. Но, ако РС е свързано, например, с определен обхват доставки на офис консумативи и те са разделени на обособени позиции, няма задължение да е провеждат консултации с тези страни, които не влизат в РС за вида доставки, които са обект на дадената въпросна поръчка.

В тази писмена консултация възложителят посочва обекта на конкретната поръчка, за която изисква оферти²⁷ и срока за подаването им²⁸. Директивата не определя минимален срок – тя се ограничава само да определи, че този срок трябва да бъде “достатъчно дълъг, за да може да бъдат подадени оферти за всяка конкретна поръчка, като се вземат предвид фактори като сложност на обекта на поръчката и времето необходимо за изпращане на оферти.” Затова, ако възложителят е предписал използването на електронни средства за комуникация и само един единствен аспект от офертата остава водещ, като цената, един кратък срок би бил достатъчен. Но, ако възложителят реши да се възползва от възможността по втория параграф на Чл. 54(2), да използва електронен търг за повторно откриване на конкурса, той ще трябва да спазва минималния срок определен в края на втория параграф на Чл. 54(4)²⁹.

Според втория абзац на втория параграф на Чл. 32(4)(г), възлагането на поръчката става “на за базата на критерии за възлагане определени в спецификациите на рамковото споразумение.” Трябва да се обърне специално внимание, че критериите за възлагане не трябва да бъдат същите както използваните за сключването на самото РС. Така би било напълно възможно да се сключи РС изключително на базата на “качествени” критерии като икономически най-изгодна оферта, и възлагането на конкретните поръчки да бъде основано само на най-ниска цена, естествено при условие, че този критерий е заложен в спецификациите на РС. Да вземем например РС свързано с компютри и периферни устройства (принтери, скенери и др.), сключено на базата на икономически най-изгодна оферта при използването на критерии като цена, техническа стойност и разходи по използването. За възлагането на конкретна поръчка само за доставка на принтери, обаче, е възможно възложителят да заложи в спецификациите на РС, че за такава поръчка “техническата стойност” ще се измерва в “страници на минута”, докато “разходите по използване” се ще определят от разхода на енергия, продължителност на живот на пълнителите тонер и тяхната цена.

---

²⁶ Вж. трети параграф на Чл. 32(2) и точка 2 по-горе.

²⁷ Както изложение 12 отбелязва, оферта за повторно открит конкурс по множество рамково споразумение може “да вземе формата на електронен каталог на този участник, ако последният използва средство за комуникация избрано от възложителя в съответствие с Чл. 42.”

²⁸ Трябва да се отбележи, че разпоредбите на Чл. 39 и 40 не се прилагат на този етап от процедурата. Чл. 39 не е приложим, тъй като на този етап процедурата не е (или вече не е) открита процедура и Чл. 40 не е от значение, тъй като стопанските субекти, които са страни по споразумението не са (или вече не са) “кандидати” според определението от последното изречение на втория параграф от Чл. 1(8).

²⁹ “Електронният търг не може да започне по-рано от два работни дни от датата, на която са изпратени покани за участие.”